

Förord

Den senaste tiden har det uppstått ett aldrig tidigare skådat intresse för kristen spiritualitet inom vår lutherska kyrkan. Ordet ”spiritualitet” har börjat användas eftersom det kan uttrycka fler aspekter av det kristna tros livet – aspekter som annars borde räknas upp var för sig. Sådana dimensioner är till exempel meditation över Guds ord, gudstjänstliv, att förverkliga tro och kärlek i vårt dagliga liv, att leva ut sin tro och också strävan efter rättvisa på ett personligt och samhälleligt plan. I alla de här aspekterna är det fråga om en gemenskap med Gud, vår Fader genom Jesus Kristus i den helige Ande.

I vårt land har utkommit ett stort antal publikationer som behandlar kristen spiritualitet under senare tid. Övriga delar har största delen av dem sin bakgrund i romersk-katolskt, ortodoxt eller evangeliskt tänkande. I allmänhet är de skrivna i ekumenisk anda, men budskapet domineras ändå tydligt av de betoningar i kristen tro som ligger till grund för böckerna. Många medlemmar i den lutherska kyrkan läser dem gärna och får hjälp i det praktiska tros livet. Men ofta förutsätts att den lutherska traditionen inte har något att ge i det andliga livets övning i den konkreta vardagen.

Boris Salo visar att det finns en luthersk spiritualitet som är grundligt genomtänkt och prövad utifrån vardagslivets erfarenheter. I dagens lutherska kristenhet är den ändå till stor del bortglömd. Orsakerna kan vara flera. Faktum är ändå att den lutherska spiritualiteten redan länge har varit nästan okänd i vår lutherska kyrka.

Boris Salo lyfter fram skatter som gömmer sig i Luthers spiritualitetsbegrepp. Boken grundar sig på historiskt kunnande och syftar till att läsaren ska tillämpa det lästa i vardagen. I den här uppgiften har författaren lyckats utomordentligt. Han öppnar skattkistan han hittat och lyfter fram dyrbara skatter för läsaren. De gläder läsaren till den grad att man börjar se hela livet med nya ögon.

Tuomo Mannermaa
professor emeritus i ekumenik vid Helsingfors universitet